

29ste zondag door jaar A

Mt. 22, 15-21

De Kerk heeft van oudsher een zending, namelijk het christelijk geloof uit te dragen. De manier waarop dat in het verleden gebeurde verdiende misschien niet altijd de schoonheidsprijs. Niettemin hebben veel missionarissen en zendelingen ongelooflijk veel goeds in tal van landen tot stand gebracht. Geleidelijkaan is men zending anders gaan verstaan. Je zou kunnen zeggen: waar men vroeger de mensen tot het christendom trachtte te brengen, probeert men nu Christus bij de mensen te brengen door het doen van gerechtigheid, door ontwikkelingsprojecten die de allerarmsten ten goede komen, door als dat nodig is op te komen voor arme en onderdrukte mensen. En dit lang niet meer uitsluitend door missionarissen en zendelingen, maar steeds meer ook door leken, niet zelden vrouwen, zowel westerse vrouwen als vrouwen uit de Derdewereldlanden zelf. Vandaag denken we dan in het bijzonder aan de vrouwen in Kenia die mede dank zij onze MOV-groep onderwijs en werk hebben gevonden.

In de evangeliën wordt zending vaak samengevat onder de woorden Rijk Gods, Rijk der Hemelen, Gods Koninkrijk e.d. En wie de evangeliën regelmatig leest of hoort, weet dat er met dit Koninkrijk iets totaal anders aan de orde is dan met koninkrijken die op macht en machtspolitiek zijn gebaseerd. Nee, Jezus' missie was de verkondiging van een Rijk van vrede en gerechtigheid. Een Rijk dat niet macht, maar liefde als fundament heeft. Mensen die een dergelijke missie uitdragen, dus ook Jezus zelf, liggen als regel niet goed bij machthebbers, en meestal ook niet bij al diegenen die er belang bij hebben dat de status quo gehandhaafd blijft. Zoals in het evangelie van vandaag onder meer de Herodianen, aanhangers van koning Herodes Antipas, een zetbaas van de Romeinse bezetter.

Ze proberen Jezus te vangen met een strikvraag. Of het geoorloofd is belasting te betalen aan de keizer of niet. Zou Jezus ja zeggen, dan kunnen ze hem beschuldigen dat Hijzelf heult met de machthebbers. Zegt Hij nee, dan kunnen ze Hem uitmaken voor opstandeling, die de orde in gevaar brengt. Maar Jezus trapt er niet in.

Hij trapt er niet in omdat Hij helemaal niet denkt in termen van macht en geld. Hij vraagt ze een geldstuk te laten zien. Met de beeldenaar van de keizer. Deze munt is een schitterende demonstratie van dubbele afgoderij. De keizer werd namelijk geacht als een god te worden vereerd. Dat moet voor de jood Jezus een gruwel zijn geweest. En ook het geld zelf, als je tenminste je denken en handelen daardoor laat bepalen, is een afgod. Van alle tijden. Dus met die dubbele afgod zet Jezus zijn tegenstanders op hun nummer. Hij zegt: geeft aan de keizer wat hem toekomt, en aan God wat God toekomt. Met andere woorden: geef de ene afgod maar aan de andere: jullie denkwereld is blijkbaar de

denkwereld van geld en macht. Maar, zegt Jezus: geef de ware God wat de ware God toekomt: geef je eer aan Hem, geef je toewijding, je inzet voor je medemensen aan Hem: je inzet voor mensen die je nodig hebben, of dat nu je burens zijn of mensen elders in de wereld.

En als je geld hebt: hecht er niet aan, maar besteed het zo dat het bijdraagt tot het geluk van andere mensen. Dat is de boodschap van Jezus aan de Herodianen en al zijn tijdgenoten. Dat is ook de boodschap van Jezus aan de huidige generatie economen, politici en ondernemers. Dat is ook de boodschap van Jezus aan ons. Tot opbouw van zijn koninkrijk. Amen.

Jan van de Laar, pastor